మల్లారెడ్డి ప్రేమకవిత్వం

బాధ

ఆన దేవుని మీద
ప్రేమికులార ఆగి
వినండి నా సొద
ఎదకు రంపపు
కోత ఈ వ్యధ

ఒక్క చిన్నది
నన్ను సైతం
ఎన్నుకున్నది
వలపు జంటగ
కాని నను—ఏ
కాకిగా వదిలేసి
కానల పాలుజేసెను
మోము చూడదు
ముచ్చటించదు
కంట నీరును తుడుచునని
ఏ గతి తలంతును ఆప్తులారా!

ఒక్క చక్కని
చుక్క వలతో
చిక్కుపడి నే
పెక్కు ఇడుముల
మ్రుక్కు చుంటిని
నాదు ఎద దోచింది
కానీ స్వీకరించదు
తిరుగ గొట్టదు
చిత్రహింసల పెట్టుచున్నది
ముద్దు మురిపెం
ఎట్టులున్నా
ముచ్చటలు— ఇం
కెట్టులున్నా
కత్తి కోతల వంటి మాటల
కలిన నరకం పాలు జేసెను
ఆనదేవుని మీద...

(ఇటలీ కవితకు స్వేచ్ఛానుసరణ)

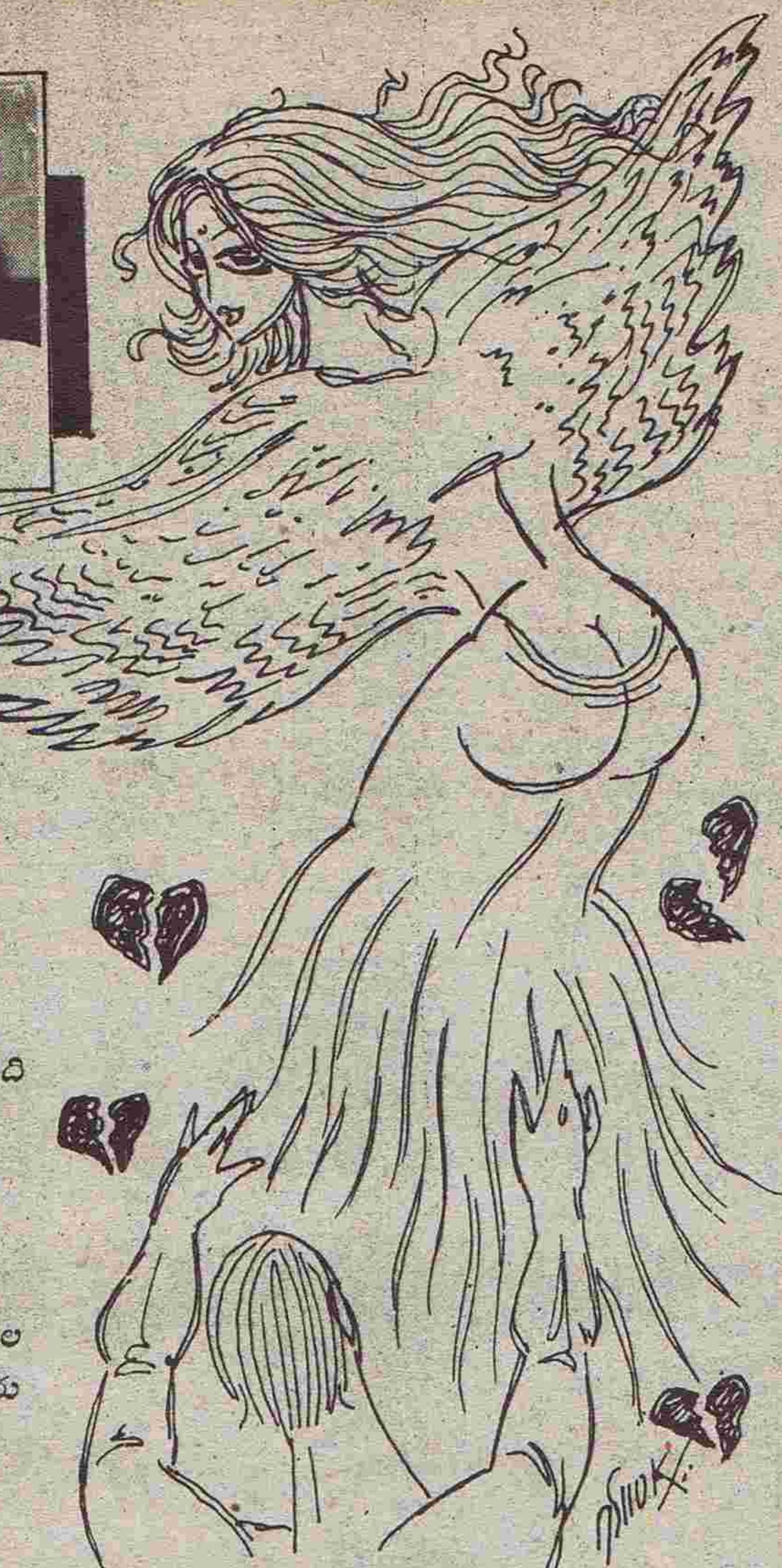

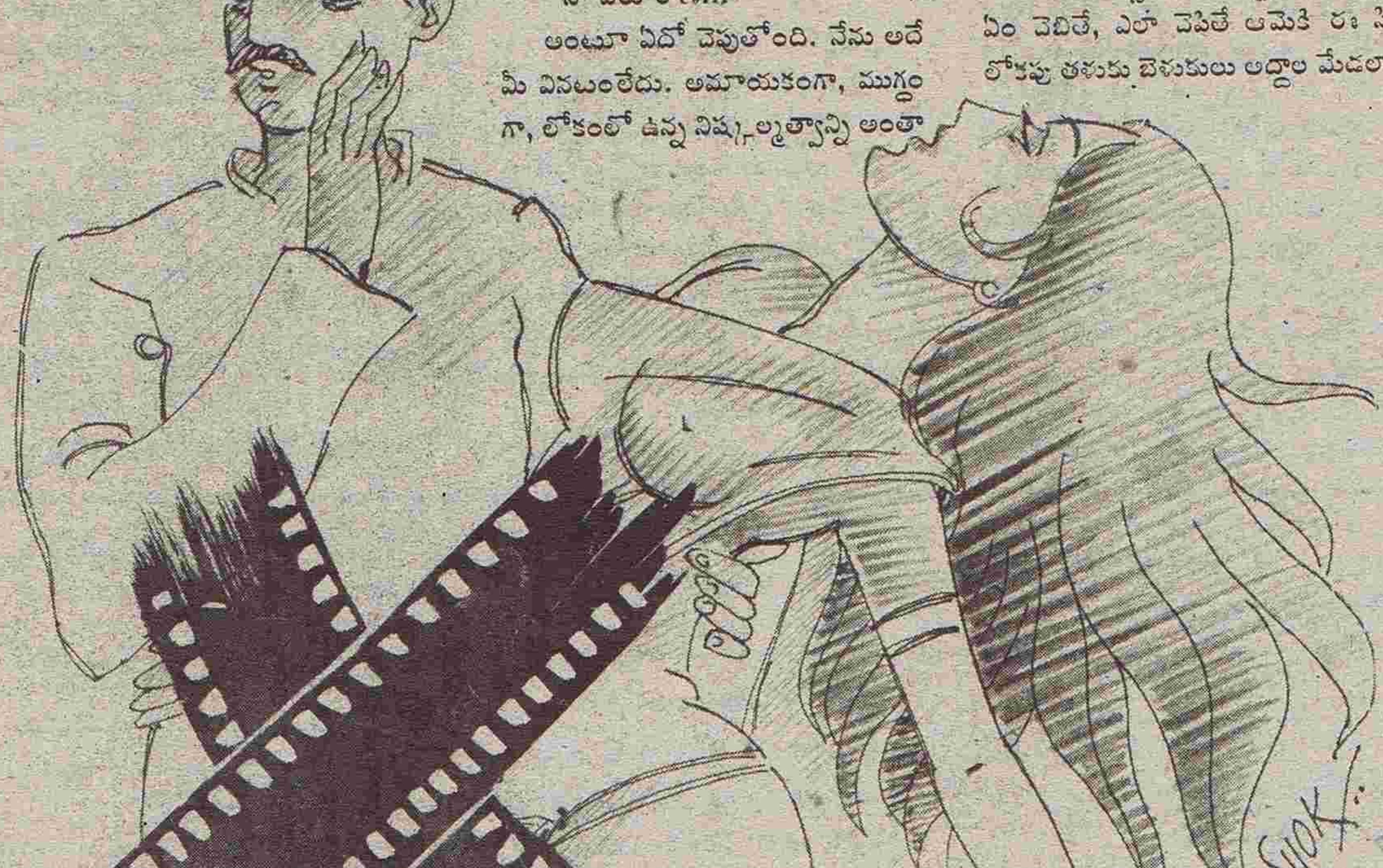

అబ్సర్డ్

—అనుపిండి శ్రీనివాసరావు

"కట్!"

విసుగ్గా అన్నాను. అప్పటికే అది పదిహేనో టేకు. కేసుల్లా టేకులు తింటున్నాడే తప్పించి కావల్సిన నటనని, భావాల్ని ప్రదర్శించలేకపోతున్నాడు హీరో. ఈ కుర్రవాళ్ళతో వచ్చిన తంటాయే ఇది. బాబులపేరు పడలేకో, హీరో ఇమేజ్ మీద ఉండే పర్సనాలిటీతోనో, ఉన్న డబ్బుని ఎలా తగలేసుకోవాలో తెలియకనో సినిమాల్లోకి దిగుతారు. ఇంక వాడు నటించే మొదటి సినిమాని డైరెక్ట్ చేసే దర్శకుడి పాట్లు వర్ణనాతీతం.

"చూడు, బాబూ!... 'అమ్మా' అని అంత గట్టిగా సీరియస్‌గా అనకూడదు. నువ్వు నీ తల్లిని అపార్థం చేసుకున్న తర్వాత, ఆవిడని క్షమించమని అడిగే సన్నివేశం ఇది. అమ్మా అని గద్గదంగా.. నెమ్మదిగా..." అంటూ ఎలా నటించాలో నటించి చూపాను. నిర్మాత మొహం చూసి యాంత్రికంగా చేస్తున్నానే కానీ, ఆ రోజు నాకు అసలు మూడ్ లేదు. అయితే నాలోని 'ప్రొఫెషనల్' ఆలోచనల్ని ప్రక్కకి పెట్టి వృత్తికి న్యాయం చేకూర్చాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

"టేక్ తీసుకుందామా?"

అడిగాను. అంగీకారంగా తలూపాడు హీరో. పాపం. అతనిలో కూడా విసుగు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది.

"లైట్స్ ఆన్... యాక్షన్..."

నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

"అమ్మా..." అని "షిట్!" అన్నాడు తనంతటతానే. కావల్సిన భావం రాలేదని తనకే తెలిసిపోయింది.

"డాడీ! ఇవాల్టికి పేకప్ చేసేద్దాం!" అన్నాడు విరాగ్గా.

"నువ్వుండరా! సార్ ఇష్టం!" అన్నాడు నిర్మాత అంకినీడు లౌక్యంగా.

యూనిట్‌లో లైట్ బోయ్‌కి కూడా అప్పటికే బోర్ కొట్టేసింది.

"రేపు ఫ్రెష్‌గా స్టార్ట్ చేద్దాం!"

"మీ ఇష్టం!" అని "పేకప్!" చెప్పాడు అంకినీడు.

"నేను వస్తాను!" చెప్పాను అతనికి.

"మూడ్ బాగున్నట్టులేదు. రాత్రికి ఒబరాయ్ లో పార్టీ..."

"వద్దు!"

అనేసి కారుకేసి నడవసాగాను. కారులో కూర్చుని పోనీ అందామనుకుంటూండగా "నమస్కారం సార్!" అంటూ రెండు చేతులూ జోడిస్తూ కనపడ్డాడు గుర్నాథం.

"నమస్తే!"

అని చెప్పమన్నట్లుగా చూశాను.

"అదీ.. స్టోరీ రెడీ అయిందిసార్. అందరూ బ్రహ్మాండం అంటున్నారు. మీరు ఒక్కసారి డిస్కషన్‌కి వస్తే..."

అన్నాడు నానుస్తున్నట్లు. అతనిమీద జాలివేసింది. అపుడే ఏడాది బట్టీ నాకో సినిమా తీసిపెట్టమని నా చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. అంతకు ముందు నాలుగయిదు సినిమాలు తీశాడు. కానీ, అన్నీ బాక్సాఫీస్ వద్ద పల్టీలు కొట్టాయి. లాస్‌ని అంతా నాతో కవర్ చేసుకుందామనే ఆలోచనలో ఉన్నాడు.

"సర్లేండి! రేపు సాయంకాలం ఇంటికి రండి మాట్లాడదాం!"

"థాంక్యూసార్.. వస్తానుసార్! నమస్తే..సార్!"

ఆనందంగా అన్నాడు.

"కొద్దిగా పనుంది వస్తాను!"

ఆ మాట కోసమే చూస్తున్న డ్రైవర్ కారు స్టార్ట్ చేశాడు. అలసటగా తలని వెనక్కి వాల్చాను. స్టూడియో బయటికి రాగానే "ఇంటికి!" అన్నాను డ్రైవర్‌తో.

అలసటగా ఉంది. వంటరి తనం పిచ్చెక్కించేలా ఉంది.

ఇదీ అని చెప్పలేని అస్పష్టమైన ఏదో! నేను సాధించవల్సింది అంటూ ఏం మిగల్లేదు. నేను డైరెక్ట్ చేస్తానంటే చాలు నిర్మాతలు ఆనందంతో పండుగ జరుపుకునే స్థాయికి చేరుకున్నారు. కానయితే వ్యక్తిగతం...

కారు ఆగడంతో కళ్ళు తెరిచాను.

ఇంటి పోర్టికోలో ఆగింది. తేరుకుని కారుదిగి లోపలికి నడిచాను.

"బాబూ?!" అంటూ ఎదురయ్యాడు రామయ్యతాత.

"నీకోసం పొద్దుననగా ఎవరో అమ్మాయి వచ్చింది. నిన్నుచూడకుండా వెళ్ళనని భీష్మించుకుని కూర్చునుంది..."

"నా గదిలోకి పంపు!"

గదిలోకెళ్ళి, అలాగే బాత్‌రూమ్‌లో దూరి తలారా స్నానం చేసి నైట్ డ్రస్ వేసుకుని బయటకొచ్చేటప్పటికి ఆ అమ్మాయి రూమ్‌లో కూర్చునుంది. తలవంచుకుని కూర్చునుండటంతో ఆమె నన్ను చూడలేదు. మహా ఉంటే పద్దెనిమిదేళ్ళు ఉంటాయి. అపుడే విరిసిన మల్లెలాగ, మంచులో తడిసిన ముత్యంలాగా స్వచ్ఛంగా ఉంది.

"ఏంకావాలి?"

అడిగాను. అపుడు తలెత్తింది ఆమె. రెండు చేతులతోనూ నమస్కారం పెట్టింది.

"నా పేరు రాణి..."

అంటూ ఏదో చెపుతోంది. నేను అదేమీ వినటంలేదు. అమాయకంగా, ముగ్ధంగా, లోకంలో ఉన్న నిష్కల్మషత్వాన్ని అంతా తనలో నింపుకున్నట్లు ఉన్న ఆమె మొహాన్నే చూస్తున్నాను.

తనని నేను అలా చూస్తూ ఉండిపోవడం గమనించి చెప్పడం ఆపేసింది.

తేరుకుని ఈ లోకంలోకి వచ్చాను.

"చెప్పమ్మా!" అన్నాను.

"మీరు నన్ను ఎలాగయినా సినిమా హీరోయిన్‌ని చెయ్యాలి సార్!"

నా చెవులు నిజంగానే ఆ మాటల్ని విన్నాయి, నమ్మలేకపోయాను. గులాబీ పువ్వు లొమ్ముగుంటలోకి దూకాలని సంబరపడుతోంది.

"నా లైఫ్ ఏంబిషన్ సార్! డాన్స్ నేర్చుకున్నాను. అందం ఉంది. ఎలాంటి యాక్షన్ అయినా ఈజీగా లాగించెయ్యగలను.."

ఆమె ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతోంది. ఏం చెబితే, ఎలా చెపితే ఆమెకి ఈ సినీ లోకపు తళుకు బెళుకులు అద్దాల మేడలాంటివని తెలుస్తాయో నా కర్థంకావటంలేదు.

సినీ మైకపు మత్తులో, క్రేజ్ లో అంధురాలయిందా?

ఎలా పట్టుకుంది ఆమెకీ మాయా ప్రపంచపు వశీకరణ రోగం?

"ఏమీ మాట్లాడరేమిటి సార్?"

నాలోని భావాల్ని ఎలా చెప్పనామెకి. చూస్తేనే తెలుస్తోంది ఈ క్రేజ్ ఆమెని పిచ్చిలా పట్టుకుందని!

"చూడమ్మా! ఏ ఊరు నీది?"

"మీరు ఊ అంటే మద్రాసే సార్, తెలుగు ఫీల్డు అంతా హైదరాబాద్ వచ్చేస్తోంది కద సార్ హైదరాబాదే నా ఊరు!" అంది ఆనందంగా.

"ఈ సినీ ఫీల్డ్ గురించి నీకు తెలీదమ్మా..."

"అంతా తెలుసు సార్!" అంది నా మాటల్ని మధ్యలోనే కట్ చేస్తూ

నవ్వాలో ఏడవాలో తెలియలేదు.

"ఏంసార్! నేను అందంగా లేనా? నా ఫిజిక్ సినిమాలంకి సరిపోదా? నాది ఫోటోజనిక్ ఫేస్ కాదా? నా ఫిగర్ గ్లామర్ పాత్రంకి సరిపోదా? స్టెప్స్ వెయ్యలేననుకుంటున్నారా? నటన రాదనుకుంటున్నారా? నాలో లోపాలు ఏమైనా కనపడుతున్నాయా చెప్పండి సార్.. సరిదిద్దుకుంటాను...

ఏం చెప్పను?

ఈ కృత్రిమ జగత్తులో పెట్టుడు అందాలు, తెచ్చి పెట్టుకున్న ఫిగర్‌లు, నల్లని రంగుకి దట్టంగా వేసే మేకప్‌లు.. వీటి మధ్య గులాబీ మొగ్గలాంటి ఆమె సరిపోదనా?

చూస్తూ చూస్తూ ఆమెని.. తలవిదిల్చాను.

"ఓ వారం రోజుల పాటు నా కూడా ఈ లోకం చూడు. నీకు నచ్చితే అలాగే నిన్ను హీరోయిన్‌ని చేస్తాను!"

"థాంక్యూసార్!" అంది ఆనందంగా నవ్వుతూ. ఆ నవ్వు నాకు చిరపరిచితంగా అనిపిస్తోంది. అసలామె పరిచయస్థురాలిగా, ఆత్మీయురాలిగా అనిపిస్తోంది. అంతలో రామయ్యతాత వచ్చాడు.

"ఈమెకి గెస్ట్‌రూమ్ చూపించు"

చెప్పాను. రామయ్యతాత ఆమెని తీసుకెళ్ళాడు.

వంటరిగా మిగిలాను. రాధిక గుర్తొస్తోంది. పదహారేళ్ళప్పుడే అయింది ఆమెని చూసి కానయితే ఎన్నో కాలి మెన్నో జరిగినట్టుండంతా. నేనిలా అయ్యానంటే దానికి కారణం రాధిక. పరువం నాకు మొలకలు. చాలా చలాకీగా ఉండేది. ఉరకలేస్తున్న పరవళ్ళ గోదావరిలా హుషారు, అటుపులేసేట్టుండేది. చిన్నప్పట్నుంచి ఆమె అంటే నాకభిమానం. ప్రేమ. కానయితే పెద్దయినతర్వాత రాధిక నన్ను చేసుకోను పొమ్మంది. తల్లి తండ్రి లేకుండా గాలికి తిరుగుతూ, నాటకాల పిచ్చిలో పడిన నన్ను చేసుకుని తన జీవితాన్ని కాలేనంది. నేను పిచ్చివాడినయిపోయాను. నా ఎదురుగానే నాకు అన్న వరసయిన రాఘవని పెళ్ళాడింది. రాఘవకు కావాల్సినంత డబ్బు ఉంది. దాన్ని రెట్టింపు చెయ్యగల బిజినెస్‌లు చేతడున్నాయి.

నాలో డిప్రెషన్ జీవితంలో ఆశ చంపించి నాలోని కళాకారుడ్ని జీవింప చెయ్యడానికి జీవించసాగాను. రాత్రి, పగలు నన్ను అభిమానించే నాటకరంగంలోనే మునిగిపోయాను. పెళ్ళి అయిన ఏడాదికనుకుంటా రాధిక మా ఊరొచ్చింది. పెళ్ళి గాంభీర్యాన్ని కొంగ్రొత్త అందాల్ని తెచ్చింది ఆమెలో. అప్పటికే నా దృష్టి సినీరంగంమీద పడింది. నాకొక గుర్తింపుని, హోదాని తేసరిగేది సినీ లోకమేనని గ్రహించాను.

నవరసాలు మేళవించి, మంచి మసాలా అందించే సినిమాకి తిరుగులేదని, ఎప్పటికయినా అటువంటి సినిమాలే తియ్యాలని ఆశపడే సమయంలో కలిసింది. నా జీవితంలో ఓ ప్రధానమయిన మార్పు తెచ్చింది.

ఓ రాత్రి తనంతటతానుగా నా గదిలోకి వచ్చేస్తే నిర్ఘాంతపోయాను. రాధిక తన అందాలతో, శృంగారంతో, రసంతో నన్ను పరవశుడిని చేసింది. ఒకరోజు కాదు, నెల్లాళ్ళపాటు నన్ను స్వర్గలోకాల విహారం చేయించి, మత్తెక్కించి... ఎలా వచ్చిందో అలానే మాయమయింది. ఆమె నాతో ఎందుకు సంబంధం పెట్టుకుందో నాకెంతకీ అర్థం కాలేదు. ఇది అయిన ఆర్నెల్లకి నాకు మొదటిసారిగా సినిమాని డైరెక్ట్ చేసే అవకాశమొచ్చింది. ఆ సినిమా తీస్తుండగానే రాధికకి ఆడపిల్ల పుట్టిందన్న సంగతి తెలిసింది. ఆ ఆనందంతో సినిమాని మరింత కసిగా తీశాను. సినిమా సూపర్ డూపర్ హిట్ అయింది!

అది ఆరంభం మాత్రమే! ఇంక నేను తిరిగి చూడలేదు. ఒకదాని తర్వాత ఒకటి

(మిగతా 6వ పేజీలో)

'వ్రాత' రేకులు

ఆత్మప్రదక్షిణం!

హలో సుబ్బారావుగారూ! అప్పటి కే బస్‌స్టాప్‌లో వెయిట్ చేస్తున్న శ్రీపతి పలుకరించాడు. 'హలో, హలో తిరిగి విష్ చేశాడు సుబ్బారావు. ఏమిటివాళ లేటుగా వచ్చారు' అడిగాడు శ్రీపతి

'ఆ ఏముంది. నాలుగురోజుల్లు చి బద్దకిస్తున్నానేమో, గెడ్డం గడ్డి లాగా పెరిగిపోయింది. అదుగో, అది వదలుకు వచ్చేసరికి ఈ వేళయింది బదులిచ్చాడు సుబ్బారావు. అన్నట్లు నిన్న టీవీలో 'విశ్వ్మమణం' నాటకం చూశారా? కవిగా యాక్ట్ చేసిన కుర్రాడు బాగా చేశాడు. ఈమధ్య అన్నీ చెత్త నాటకాలే వస్తున్నాయి అనుకున్నాం. నిన్నటిది మాత్రం 'ఇట్స్ ఎ గుడ్ పీస్' మెచ్చుకున్నాడు శ్రీపతి.

"ఆ నేనూ చూశా. ఆ నాటకం. మీరంటున్నారేగానీ నాకేం గొప్పగా అన్పించలేదు. అదే ఛాన్స్ నాకు వస్తే దుమ్ము దులిపి వదిలేసేవాణ్ని.

ఆ కుర్రాడి డైలాగుల్లో 'ఫ్లో'లేనే లేదు. ఎవరు సెలెక్ట్ చేస్తారో అలాటి వాళ్లను' పూర్తిగా తీసి పారేశాడు సుబ్బారావు.

○ ○ ○

ఆఫీసులో ...

గుడ్‌మార్నింగ్ వనజగారూ! ఉదయాన్నే ఏమిటంత దీక్షగా పని చేస్తున్నారు కోలీగ్‌ను పలుకరించాడు సుబ్బారావు.

వెరీ గుడ్ మార్నింగ్. ఏం లేదు. ఈవారం ఆంధ్రవాణి పత్రికలో 'ఆత్మసమీక్ష' అని ఒక మంచి కథవేశారు. రైటర్ కొత్తవాడైనా గొప్పగా రాశాడులెండి. రైటర్ ఫోటో కూడా వేశారు. చూస్తే బాగా చిన్నవాడులా వున్నాడు. ఆ వయసుకు అంత అవగాహనతో రాయడం నిజంగా గొప్పే' చెప్పింది వనజ. 'ఏదీ ఒకసారివ్వండి' అంటూ పత్రిక అందుకున్నాడు సుబ్బారావు. ఆదరాబాదరా పదినిమిషాల్లో చదవడం ముగించి 'ఇటీజ్ నాటెటాల్ ఎ స్టోరీ''. రాయడం ఫస్ట్ టైమని స్పష్టంగా తెలిసిపోతోంది. ఇదే సబ్జెక్ట్ మీద నేనయితే బ్రహ్మాండంగా రాసేవాణ్ని. అక్షరాలు వచ్చిన ప్రతివాళ్ళూ రాసేస్తున్నారు. ఈరోజుల్లో రాయటం వచ్చి బద్ధకిస్తున్నాను నేను! అంటూ వనజ అభిప్రాయాన్ని నిలువునా ఖండించాడు సుబ్బారావు.

○ ○ ○

'ఇది విన్నారా మన అకౌంటంట్ రవి అథ్లెటిక్స్‌లో సెకండ్ ప్రైజ్ కొట్టేశాడు. మన ఆఫీసు పేరు నిలబెట్టాడు. నిజంగా మొనగాడంటే రవేనే మెచ్చుకున్నాడు సుందరం

సుబ్బారావు అందుకున్నాడు 'ఆ అది అతగాడి గొప్పేం కాదు.

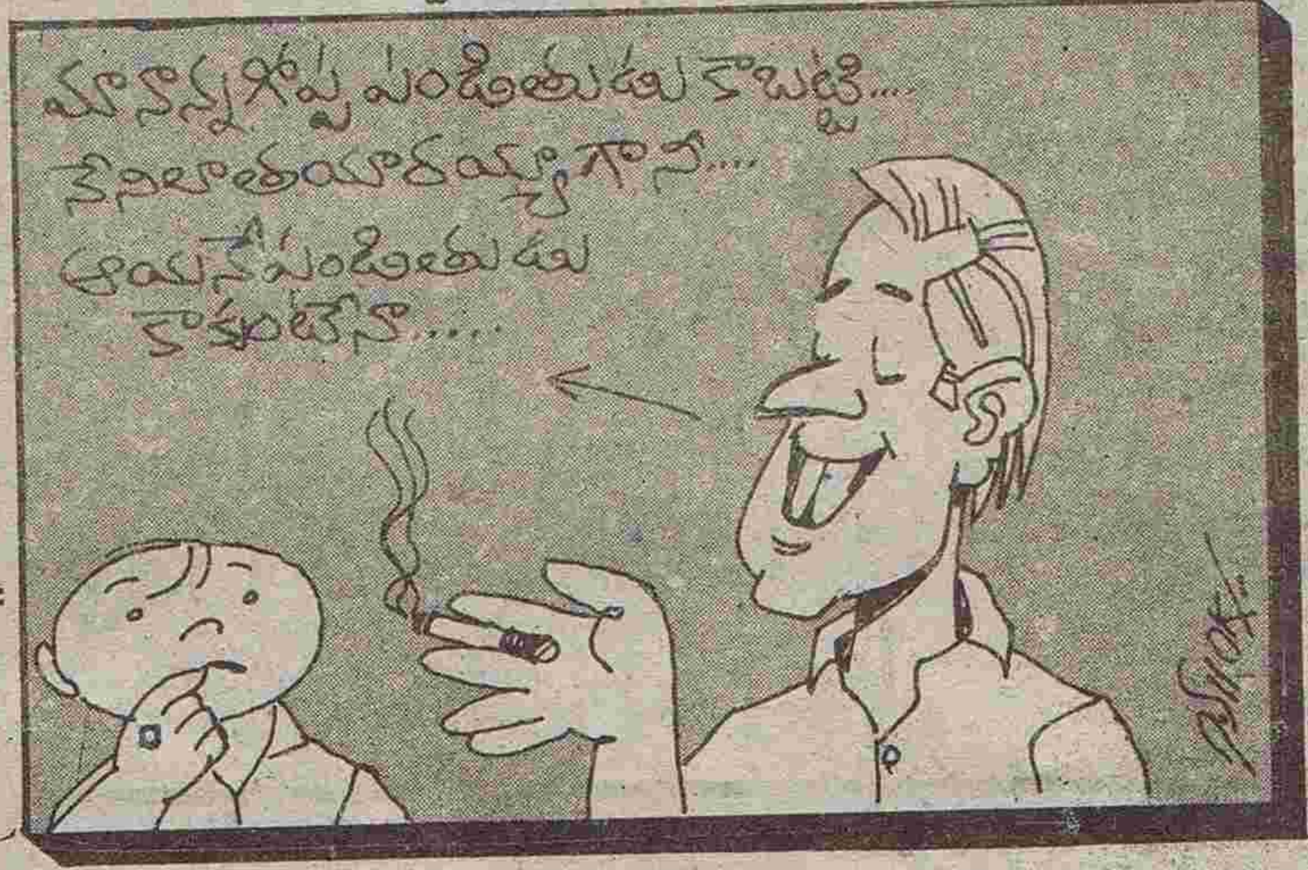

నాకూ ఎవరైనా రోజూ ఎగ్స్, చికెన్, మటన్‌లు పెట్టే వాళ్లుంటే బాడీ బిల్డప్ చేసి నా తడాఖా చూపిద్దును. సెకండ్ ప్రైజేం ఖర్మ. ఫస్ట్ ప్రైజే పట్టేసేవాణ్ని' కాలరెగ రేశాడు ఫినిషింగ్ టచ్‌గా.

** ** **

ఆ రోజు లంచ్ అవర్లో మనుషుల్లో కారుణ్యం టాపిక్ వచ్చింది. జగదీష్ మాట్లాడుతూ 'నీకు తెలుసోలేదో అసలు జాలిగుండె అంటే ఫరీష్ దయ్యా. ఆరోజు 'శివుడు' ఓ పాతిక అప్పివ్వండి. మా పాపను హాస్పటల్‌కి తీసుకెళ్లాలి అందర్నీ అడిగాడు గుర్తుందా. మనమెవ్వరం ఇవ్వలేకపోయాం. కానీ షరీఫ్ తన జేబులో ఉన్న పాతికా ఇచ్చేసి పదిరోజులపాటు ఇంటికి నడిచివెళ్లాడు' చెప్పాడు.

వెంటనే సుబ్బారావు 'పోదూ అదంతా బడాయి. తనకు మాలిన ధర్మం చేసిన మహాత్ముడని ఇదుగో ఇలా అందరూ చెప్పుకోవాలని 'షో' చేసుంటాడు. అయినా షరీఫ్‌కేం వాళ్ల నాన్నకో లెటర్ కొడితే మని ఆర్డర్ పరిగెట్టుకుంటూ వస్తుంది. నాకూ అలా డబ్బు పంపే నాన్నే ఉంటే నేనూ వేద్దును ఎడా పెడా సాయాలు, దానాలు' తెగ నరికాడు సుబ్బారావు.

○ ○ ○

ఇంట్లో భోజనాల వేళ...

'డేడీ ఈరోజు మమ్మీ కర్రీ చాలా బాగా చేసింది కదూ' బాబిగాడు తండ్రి సుబ్బారావు వంక చూస్తూ అన్నాడు.

సుబ్బారావు ఏమంటాడో అని శ్రీమతి ఆసక్తిగా చూసింది.

'ఆ అందులో మీ మమ్మీ గొప్పతనమేం ఉంది. నేను డబ్బుకు ముందు వెనుకా చూసుకోకుండా ఏలకులు, దాల్చిన చెక్క, గసగసాలు, గట్రా పుష్కలంగా తెచ్చి పడేయట్లా. అవన్నీ వుంటే ఆమాత్రం గరిటె నేనూ అవలీలగా తిప్పేయగలను' ఎదిర్చి కొట్టాడు సుబ్బారావు.

○ ○ ○

ఆరోజు ఇంటికి రాగానే—

'ఏమండీ మీకో గుడ్ న్యూస్— మా చెల్లెలికి కొడుకు పుట్టాడట ఇవాళే' అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా 'ఆ ఏముంది అందులో గొప్పతనం నేనయితేనా...' అలవాటుగా అనబోయి విషయం అప్పటికి బుర్రకెక్కి సడన్ బ్రేక్ వేసినట్లు ఠకీమని ఆగిపోయాడు శ్రీమాన్ సుబ్బారావు.

—జె.శ్యామల

కరుణశ్రీ — ఘంటసాల

— ఘంటసాల గళానికీ, కరుణశ్రీ కలానికీ విడదీయరాని అనుబంధం ఉంది. ఘంటసాల పాడిన కరుణశ్రీ పద్యాలు ఒకనాడు ఆంధ్ర దేశాన్ని ఒక ఊపు ఊపాయి. ఘంటసాల సినీ జీవిత రజతోత్సవాల సందర్భంగా కరుణశ్రీ ఆయనపై ఓ చిన్న కవితా ఖండిక రాశారు. తన కవితలను ఘంటసాల ఎలా హృద్యంగా గానం చేశారో చెప్పుకున్నారు కరుణశ్రీ.

ఒక్క ఘంటసాలే కాక ఇంకా ఎందరో గాయనీ గాయకులు ఆయన పద్యాల్ని పాడారు. 'పోతన, తెలుగు తల్లి, పుష్ప విలాపం, కుంతీ కుమారి, అంజలి, వైశాఖి, కరుణామయి ఇత్యాది ఖండికలు ఘంటసాల, సూరిబాబు, సుశీల, ఎస్.వరలక్ష్మి, దుర్గాప్రసాద్ పట్నాయక్ మొదలైన గాయకుల కలకంఠాలనుంచి పాట కచ్చేరీలలోనూ, గ్రామ్‌ఫోన్ రికార్డుల లోనూ సినిమాలలోనూ వీనుల విందుగా విన్పించాయి' అని ఉదయశ్రీ కవితా సంపుటం ముందు మాటలో కరుణశ్రీ చెప్పుకున్నారు.

విచిత్రమేమిటంటే నేడు ఆ రికార్డులేవీ లేవు. ఘంటసాల పాడిన 'పుష్పవిలాపం' మాత్రమే ఓ క్యాసెట్లో ప్రస్తుతం దొరుకుతోంది. ఘంటసాల ప్రైవేటు పాటల్ని కొన్నిటిని ఏర్చి కూర్చి 'పాపులర్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ఘంటసాల' అనే ఎల్.పి.రికార్డును గతంలో హెచ్.ఎం.వి సంస్థ విడుదల చేసింది. అదే ఎల్.పి రికార్డు ప్రస్తుతం ఓ క్యాసెట్‌గా దొరుకుతోంది. 'అన్ ఫర్ గెటబుల్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ఘంటసాల' అనే పేరుతో విడుదలైన ఈ క్యాసెట్లో 'పుష్పవిలాపం'తో పాటు కొన్ని భావగీతాలు, పద్యాలు ఉన్నాయి. 'కుంతీకుమారి'ని నాలుగు భాగాలుగా ఆయన గానం చేశారు. ఈ నాలుగు భాగాలు కలిపి ఒక చిన్న ఇ.పి రికార్డు లోగడ వచ్చింది కానీ అది కూడా ఇప్పుడు మార్కెట్లో లేదు. 'కుంతీ కుమారి' ఇంత వరకూ ఏ క్యాసెట్లో కూడా విడుదల కాలేదు. ఇక ఘంటసాల పాడిన అంజలి, అద్వైత మూర్తి, సాంధ్యశ్రీ, కరుణామయి, ప్రాభాతి లాంటి కవితా ఖండికలు లోగడ 78 ఆర్.పి.ఎం రికార్డులుగా వెలువడ్డాయి. ఈ రికార్డులు మొన్నటి వరకూ ఆకాశవాణి లలిత సంగీతంలో విన్పించేవి. ఇప్పుడు ఆకాశవాణిలో కూడా అవి విన్పించడం లేదు. ఇక సూరిబాబు, ఎస్.వరలక్ష్మి వంటి గాయనీ గాయకులు పాడిన ఇతర పద్యాల సంగతి అసలే తెలీదు. ఇవి రికార్డుల రూపంలో వచ్చాయో లేదో తెలీదు. వి.ఎ.కె, రంగారావు గారి వద్దో ఈ రికార్డులు ఉండి ఉంటాయి. ఈ పద్యాలన్నిటినీ ఒక ఎల్.పి.రికార్డుగానో, క్యాసెట్టుగానో కరుణశ్రీ జ్ఞాపకార్థం విడుదల

ల చేస్తే బాగుంటుంది. కరుణశ్రీ ఉదయశ్రీ మొత్తం అయిదు భాగాల్ని కలిపి ఆ మధ్య ఒక ప్రచురణ సంస్థ ప్రచురించింది. అలాగే ఆయన పద్యాల్ని ఒక రికార్డుగానో, క్యాసెట్ గానో తెస్తే కరుణశ్రీకి శ్రద్ధాంజలి ఘటించినట్లవుతుంది. ఒకప్పుడు హెచ్.ఎం.వి వెలువరించిన ఈ రికార్డులు ఇప్పుడా సంస్థవారి వద్దకూడా లేవు. ఈ రికార్డులున్న వి.ఎ.కె, రంగారావు లాంటి వారినడిగి హెచ్.ఎం.వి ఈ పని చేయవచ్చు.

కరుణశ్రీకి శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తూ ప్రముఖ కవి సదీరా

కరుణశ్రీ కలం
ఘంటసాల గళం
రసజ్ఞుల పుణ్యఫలం

అన్నారు. అయితే ఆ పుణ్యఫలం ఇంకా మన చేతికి అందలేదని రసజ్ఞులు గుర్తించాలి

— ఎ.రామారావు

(5వ పేజీ తరువాయి)

గా నా విజయపరంపర....

నా విజయాల వెనక... నా వ్యక్తిగత పరాజయం వెనక.. రాధిక!

నాకంటూ ఓ గుర్తింపు వచ్చాక రాధికని కలవాలని ఎంతో ప్రయత్నించాను వీలుకాలేదు!...

"బాబూ!... భోజనం చేస్తారా?"

"వద్దు!"

టైమ్ చూశాను. పది అయింది. ఈ రాత్రి నిద్రపట్టాలంటే ఒకటే మార్గం!

ఫ్రిజ్ ఓపెన్ చేశాను.

కాక్‌టెయిల్ గొంతులో మంటరేపుతోంది. మనసులో రాధిక స్మృతులు జ్వలిస్తున్నాయి. పెగ్ పెగ్‌కీ మనస్సు తేలికయి విహంగమయి విహరిస్తోంది. నిద్రముంచుకోస్తోంది. అలసిన శరీరం విశ్రాంతి కోరుతోంది. బెడ్ చేరాను. మధ్యరాత్రివేళ మెత్తగా లిపే మెత్తని శరీరం నన్ను అల్లుకుపోతుంటే— నిద్రలోనే కళ్ళు తెరిచి— ఆ చేష్టలకి స్పందించి, విజృంభించి...

తెల్లారి— మెలకువొచ్చేసరికి—

నలిగిన చెండులా నా పక్కన ఆమె!

"ఏమిటిది?" కంగారుగా అన్నాను.

'కొత్తగా అడుగుతారేం?... నన్ను ఇప్పుడూ హీరోయిన్‌ని చెయ్యరా?"

ఆమె నవ్వింది.

అందమయిన శరీరాన్ని ఎరగా పెట్టేంత ర్వాత ఆమెని హీరోయిన్‌గా నేను చెయ్యకపోయినా, ఎవరయినా చేస్తారు. అదేదో నేనే చేస్తాను.

ఆ పాయంత్రం గుర్నాధం వచ్చాడు.

"మంచి ఫ్యామిలీ స్టోరీ సార్. హీరోకి పెర్‌ఫార్మెన్స్‌కి స్కోప్ ఉంది..."

"మనమా స్టోరీ తియ్యటంలేదు!"

"మరి?"

"కొత్తఅమ్మాయితో హీరోయిన్ ఓరియెంటెడ్ పిక్చర్ తీద్దాం!"

"మీ ఇష్టం సార్!"

గుర్నాధం ఆనందాన్ని దాచుకునే ప్రయత్నమేమీ చెయ్యలేదు.

కొత్త అమ్మాయి అనగానే సినిమా హిట్ అయిపోయినట్టే. నేను పరిచయం చేసిన అమ్మాయిలు ముగ్గురూ టాప్ పొజిషన్‌లో ఉన్నారు. ఒకామె అయితే హిందీలో కూడా నెంబర్‌వన్‌తో పోటీ పడుతోంది.

"రైటర్‌గా పి.బి.జిని పెట్టండి. స్క్రీన్‌ప్లే నేనే రాస్తాను. నెక్స్ట్‌వీక్ స్టార్ట్ చేద్దాం!"

గుర్నాధం గాలిలో తేలుతున్నట్లు వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ విషయం చెప్పగానే ఆమె నా మీదపడిపోయి, ముద్దుల వర్షం కురిపించి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసేసింది. నేను నా వయస్సు మరిచిపోయాను.

అనుకున్నట్టుగానే సినిమా స్టార్ట్ చేశాం. గుర్నాధం ఆమెని, ఆమె అందాన్ని చూసి మూర్ఛపోయినట్టయి పోయాడు. రైటర్ కూడా విజృంభించి స్టోరీ రాశాడు. అయినా తెలుగు సినిమా హిట్ కావడానికి స్టోరీతో పనేంలేదు. ప్రేక్షకుల నాడి తెలిసుంటే చాలు.

అబ్సర్డ్

సినిమా విడుదలయింది.

అప్పటి వరకూ ఉన్న రికార్డులన్నింటినీ బద్దలు కొట్టింది. ఆమె నేనూహించిన దానికన్నా చాలా బాగా చేసింది. రెయిన్‌సాంగ్

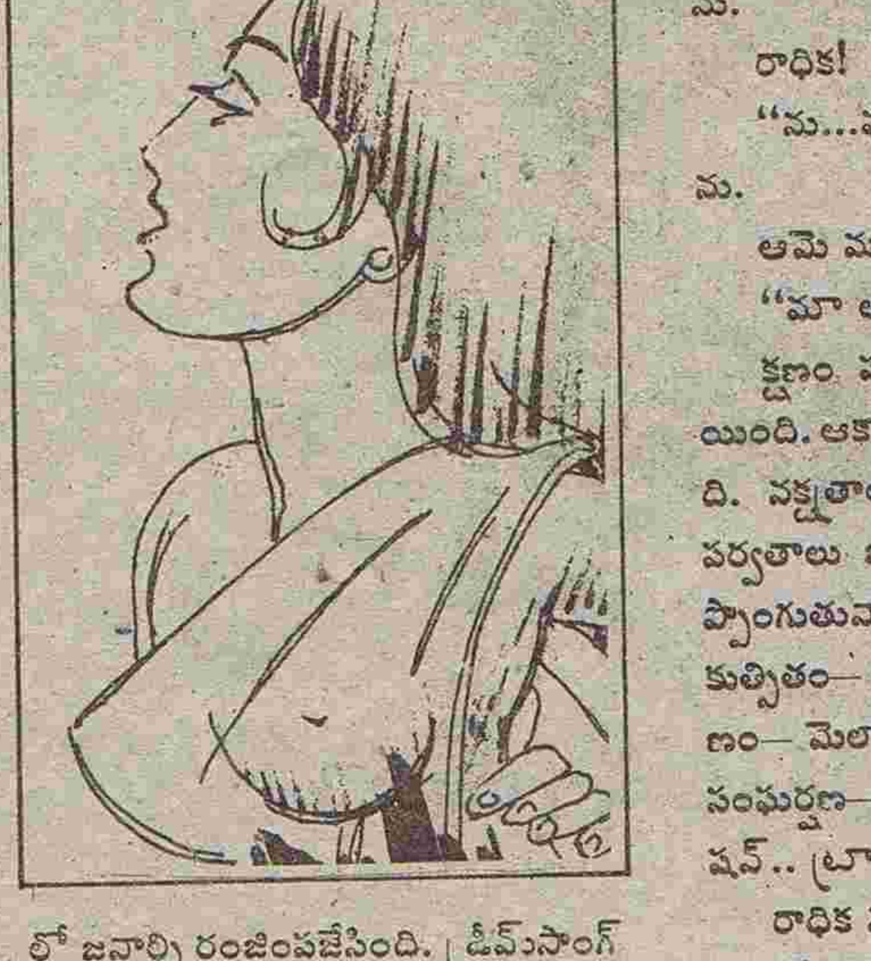

లో జనాల్ని రంజింపజేసింది. డ్రీమ్‌సాంగ్‌లో జనాల్ని వెర్రెక్కించింది. బెడ్‌రూమ్ సీన్స్‌లో పిచ్చెక్కించింది. నటనలో అయితే చెప్పనే అక్కర్లేదు.

నా సినిమా శతదినోత్సవం నాటికి నాలుగేళ్ళు ఖాళీ లేనంతగా బుక్ అయిపోయింది. గుర్నాధం హండ్రెడ్‌డేస్ ఫంక్షన్ చాలా గ్రాండ్ లెవల్లో ఏరేంజ్ చేశాడు. ఇసక వేస్తే రాలనంతగా జనం వచ్చారు. అందరూ గ్లామర్ క్వీన్‌ని చూడాలనే!

ఫంక్షన్ అంతా అయి నేను వచ్చేస్తుండగా— నా రూమ్‌కొచ్చి నా కాళ్ళకి నమస్కరించింది ఆమె— నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లుతుండగా—

"బాగున్నావా?"

పక్కలో బాంబు పడ్డట్టు అదిరిపడ్డాను.

రాధిక!

"ను...వ్వు..." అస్పష్టంగా గొణిగాను.

ఆమె మరింత ఆశ్చర్యపోయింది.

"మా అమ్మ మీకు ముందే తెల్సా?"

క్షణం పరాలున పగిలి విశ్వవ్యాప్తమైపోయింది. ఆకాశం భూమిమీదకు దిగిపోతోంది. నక్షత్రాలు మండిపోతున్నాయి. అగ్ని పర్వతాలు బద్దలయ్యాయి. సముద్రాలు ఉప్పొంగుతున్నాయి. బాధ— కసి— కోపం— కుత్సితం— నికృష్టం— ఘోరం— దారుణం— మెలాంఖలీ— ఎగోనీ— డిప్రెషన్— సంఘర్షణ— ఆర్ణవపు హోరు— ట్రాన్స్‌మిషన్.. ట్రాన్స్.

రాధిక నవ్వింది!

"నీ స్థాయి, శక్తి నాకు తెలుసు. నేను కలలుకన్నదీ, పొందలేకపోయినదీ నా కూతురికి దక్కాలనే... నీ దగ్గరికి పంపాను!

○ ○ ○

"ఇది ముక్కు అనుకుంటున్నారేమో కాదు జలుబు చేసినపుడు చూడండి. ఇవి కళ్ళు అనుకుంటున్నారేమో— కాదు రెండు తూట్లు.

యోగిని అయింతర్వాత చింతామణిపాడిన సీస పద్యం పాడుతున్నాడు బైరాగి.

పక్కనున్న మురికి కాలువ కంపు కొడుతోంది. దాని పక్కనున్న పంది అసహ్యంగా ఉంది. గజ్జి కుక్క ఒకటి దూరం నుంచి దానికేసి పరిగెట్టుకొస్తోంది. నీరవ నిశీధిలో కీచురాళ్ళు రొద చేస్తున్నాయి. అమావాస్య కావడం వల్ల కన్ను పొడుచుకున్నా కానరాని చీకటి.

"ఏమి మాట్లాడవేం?"

చాలా సేపయింతర్వాత అడిగాను.

"ఏముంది?"

"నా జీవితం... నాగతం..."

"కన్న కూతురితో పడుకున్నోడివి..."

"కన్న కూతురన్న గ్యారంటీ లేదు..."

"ఛీ! సిగ్గులేదురా..."

"నీయమ్మ! సిగ్గు గురించి నాకు చెపుతున్నావా. బైరాగి నా కొడగా! చంపేస్తాను రోయ్..."

పిచ్చిగా అరిచాను.

"పిచ్చినా కొడకా! నన్ను చంపేసినా నీ అంతరాత్మనేం చేస్తావురా?"

బైరాగి నవ్వాడు.

నేనూ నవ్వాను. పిచ్చిగా, కచ్చగా, వెర్రిగా నవ్వాను!